

Постова Тріодь
НЕДІЛЯ ПРО БЛУДНОГО СИНА

Стихіри, глас 4-й:

Благословляємо Тебé,/ Безпочатко́вий О́тче/ Єди-
норо́дного Сі́на,/ Котро́го Ти послáв верну́ти блу́-
дну вівцю./ Верні́ і нас, пропа́щих, // зара́ди стра-
жда́нь Сі́на Твогó!

Па́стирю недрéмний,/ Ти зоста́вив на Небеса́х/
незаблúкане ста́до Твоє/ і зійшо́в на Зéмлю ра́ди
заблúдлої вівці./ Відшука́й скорі́ш і порятúй нас, //
Міло́стивий Ісýсе!

Сві́тлом Божества́ Твогó/ Ти запали́в світич Ті-
ла Твогó/ і став ме́сти дім Твій — світ оце́й,/ щоб
віднайти́ загублений о́браз Твій. // Підійми́ з бру́ду
й очі́сти нас, Ісýсе!

Як блу́дний син, верта́ємося, Жалі́сливий,/ жит-
тя сво́є зга́явши на чужі́ні/ і розтра́тивши добро́,
що його́ дав Ти нам, О́тче. // Прийми́ розка́яних і
помі́луй нас, Бо́же!

Як блу́дний син, вола́ємо до Те́бе:/ «Прогрі́шні
ми пе́ред Тобо́ю, О́тче!». / Ти ж, Милосéрдний, назу́-
стрі́ч нам з любóв'ю поспі́ши // і виба́чливо з цілу-
ва́нням нас обі́йми!

Сла́ва, глас 6-й:

О́тче Найдобрі́ший!/ Я віддали́вся від Те́бе,/ але́
Ти мене́ не зоста́в/ і Ца́рства Твогó як нікче́му не
позба́в./ Во́рог найлихі́ший мене́ пограбува́в/ і ба-
га́тство мо́є відібра́в,/ духо́вні дари́ Твої́ я у блу́ді

змарнува́в.../ Але, схамену́вшись і наверну́вшись до Те́бе, вола́ю:/ «Хоча́ б за наймита Твогó мене́ прийми́/ і в ша́ти спасі́ння зно́ву зодягні́,// єди́ний Властели́вий і Великоми́лості́вий!».

І нині — догма́тик або́ інша Богоро́дична стихи́ра.

Конда́к, глас 3-й:

Від Твоє́ї, О́тче, Сла́ви віддали́вшись безу́мно,/ у поро́ках змарнува́в я добро́, яке́ Ти дав мені́./ Тим-то ле́ментом блу́дного си́на вола́ю до Те́бе:/ «Согріши́в я пе́ред Тобо́ю, О́тче Жалісли́вий!/ Прийми́ мене́, що ка́юся,// і вважа́й мене́ за одно́го́ із наймиті́в Твої́х!».